

Forfatter: Biehl, Charlotta Dorothea

Titel: Udrag fra Mit ubetydelige Levnets Løb

Citation: Biehl, Charlotta Dorothea: "Mit ubetydelige Levnets Løb", i Biehl, Charlotta Dorothea: *Mit ubetydelige Levnets Løb*, udg. af Marianne Alenius, Museum Tusulanum, 1986, s. 71. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-biehl01-shoot-idm139639967214608/facsimile.pdf> (tilgået 07. maj 2024)

Anvendt udgave: Mit ubetydelige Levnets Løb

Jeg maae dog see om du eller jeg skal have sin Villie, saa blev der dog intet af den Belovede Pidsken; men Dagen derpaa overgik der mig en langt større Straf; thi alle mine Bøger Blev
45 pakket ind i mit Skab, Døren lukket og Nøglen Lagt i min Faders *Chatol*.

- 8 Min Bedrøvelse herover var umaadelig, saa at endog alle Merkede det. En gammel *Commandeur* ved Navn *Peperlow*, der Boede hos Os, og holdt meget af mig, vilde endelig vide hvad der fey-
lede mig; jeg Betroede ham da, med grædende Taare, at min Fader
5 havde taget mine Bøger fra mig; han sagde, at det skulde jeg ikke Bedrøve mig over, jeg skulde faae alle hans og kunde selv søge mig ud, hvilke jeg vilde have. Den der Blev glad, det var jeg, og min Glæde blev endnu større da jeg fandt nogle, som jeg ikke kiendte,
10 og nu Læste jeg paa nye den største Deel af Natten. Da alle de der kom i vort Huus, holdt meget af mig, saa vare de ogsaa Misfor-
nøede med min Fader; Maade at omgaaes mig paa. En *Secre-
taire* i det Tydske *Cancellie* ved Navn *Miles* udlød sig engang dermed for *Peperlow*, hvor paa denne fortalte ham, at han havde gjemt
15 de Bøger for mig som min salig Beste Fader havde givet mig. Det er en himmelraabende Synd, sagde den Anden, og hun skal nok faae Bøger. Den næste gang *Miles* kom igjen, Bragte han mig tre til Fiire Stykker, og lovede mig, at inden jeg fik de Læste skulde han
20 Bringe mig fleere, som han ogsaa rigtig holdt, og da han saae hvor vel jeg handlede med dem Betroede han mig kostbare Værker. At jeg havde lagt i mine Forældres Seng Kammer, var en Følge af min Beste Faders Befalning, men da vi Mikkels Dagen der paa flyttede skeedte der til min store Glæde en Forandring deri, og jeg fik mit Kammer i tredie *Etage*. Det var den haarde Vinter 1740, Huuset var nyt, Væggene raee, og Varme kom der aldrig
25 saa at Kulden var ganske udstaaelig, men desuagtet Læste jeg meere end den halve Nat, hvortil jeg kiøbte Lys for mine faa

Skillinger; men endskiønt det skaffede mig Frost i alle mine Fingre, holdt jeg dog den kolde Bog til Trods for Svie og Smerte med mine elendige Hænder, og vilde ikke engang spille saa megen Tiid at varme dem imellem under Dynen.

Til Dem, min Ven, tør jeg uden Forfængelighed sige, at neppe noget Fruentimmer kan gjøre meere med sine Hænder end jeg, men alt hvad jeg veed og kan havde jeg lært førend jeg fyldte mit Niende Aar. Dette reyste sig ingenlunde af Lyst til Arbeydet, ney; Langt fra, Haabet at vinde meere Tiid til at Læse, naar jeg intet meere havde at Lære var min eneste Drivfieder. Nu skulde jeg da Lære at skrive, men en større Ulyst kan ingen Barn lære noget med, end jeg havde for at skrive, og for io før io heller, at Blive af med min Skrivemester anvendte jeg saa megen Fliid, at jeg ikke fik meere end 39 Tiimers *Information*, og det er alt hvad min Underviisning har kostet mine Forældre; thi min Læsning havde min Beste Fader Betalt, og sye lærte jeg af min Moder og Bestemoder.

Da jeg var Elleve Aar var jeg ikke allene Ligesaa høy, som jeg er endnu, men endog gifte færdig, førend jeg Blev fiorten ønskede min Bedstemoder at have mig hos sig, men da hun havde skiftet med sine Børn, og følgelig kunde give bort i Levende Live hvad hun vilde, saa frygtede min Moder for, at hendes Arve Part maatte Blive formindsket, ved det jeg fik, og derfor afslog hun sin Moder sin Begiering; thi man var vis paa, at hun ikke gav mig noget, saa længe jeg var hos mine Forældre, fordi hun vidste, at jeg da jntet godt fik af det. Den første *May* 1746 tog Gud hende til sig, og Berøvede mig min sidste Trøst og Biestand. Baade mine *Oncles* og min Moder havde meere end hundrede Gange hørt hende sige, at adskillige af hendes Nips vare mine, men hun glemte dem kun til min *Confirmations* Dag, da jeg skulde pyntes med dem, og dette var ventelig Aarsagen hvorfor